

Sárándi József

Haladék Lillának nem Csokonaiul

*Mint kivel
egy önuralmát-vesztett lift
zuhantában szép lassan megáll*

*Ocsúdás kábulata
a kegyelem pillanatában*

*Haladékot kaptál megint
s bizonyosságát annak
hogy LÉTEZIK*

*Nem érzel hálát
Semmit nem érzel
Egy kedves női arc
jótékony tekintetében élsz
Ő a szeretet megtestesülése
Vele akarsz azonosulni
Szeretetté alakzanál te is*

*Isten majdnem olyan szomorú
mint ti
egymást általa megválthatók*

(1981)

Magasles

avagy egy kultúrdarwinista följegyzése

„A kultúra úgy hull le rólam,
mint boldog szeretőkről a ruha.”

József Attila

*Más vette el szüzességem
más vette el tiédet is
Másokat szerettünk
és mások szerettek minket
mielőtt
egymás boldogtalan ölébe taszított
a bor
s a külön-külön elhagyattatás*

*Szépségem kicsi ringyóm
professzornője a szerelemnek
ágytól ágyig tántorgunk
vályog-palotám szobáiban
Padlóról zongoratótőre hágunk
s miközben szentséges jónid dúlom
lábaiddal klimpírozol*

*Rothadó rózsaszirmok almák
emlékét mossa buggyanó nedvünk*

*Gyönyörű a billéd – suttogod
a páncélkazettás
ébenszín hangszeren elomolva*

*A Magaslesre gondolsz
hol a Nagy Vadász tekintetétől
félszegen dugócskáztunk
hogy aztán a földszagú ibolyaszagú
gerinclázító tavasz-alkonyatban
legfelső fokon beléd élvezzek*

*A vadak érezhetnek akkora gyönyört
intellektustalan áldott ösztönükkel*

(1981)

Áldozat

*Hasonlítottok ti mind olyankor
legyen bár tágra nyílt
vagy befelé-tündöklő arcotok
Mintha egy ismeretlen Isten
mindig elsarcolná
kiküzdött legszebb pillanatunk
S én a teremtés balekja
szerelemnek képzeltem
testünk lelkes mechanikáját*

*A gyönyör
magányos előjátéka csupán
egy Nagy Kozmikus kielégülésnek?*

*A dolog azért is elgondolkodtató
mert kín- és kérézeteket kifejezni
(nyelvi nonszensz)
egyazon jajszóval tudunk*

(1981)

(Ön)vádirat

*Ne mérj rám több csapást Uram
Látod mily elszántan pusztítom magam
Hagytál volna munkásnak egyszerűnek
asszonyhoz gyermekhez húnek
ki családba simulva-ágyazódva
talán csak sejtí mire lenne módja
De te valamit elrontottál bennem
kik szerettek mind elhagytam hessegettem
Az asszonyból magzatot kapartattam
Fáradt szomorú és üres vagyok – én akartam
Színes pokol az életem
mikor a bor vörös fényébe nézek
de ha a jövőre gondolok: félek félek*

(1986)

Idegenség

*Ne térj sehová vissza hol boldognak hitted magad
Egykori jelenléted mára emlék üres forma
Hűlt helyedre lelsz a kiégett sivár városokban
Lehangolt díszlet a szeretkezések parkja háza
A régi szobák kicserélt tapétái s a posztterek
idegen izzásokat zárnak körül*

*Kihalsz mielőtt végleg eltávoznál
s miként a korosztályuk túlélő öregek
megnyugszol betöltvén küldetésed*

(1982)

Bipoláris poétika*

*Írj meg mindent
s az ellenkezőjét is.*

**Harmadik lehetőség:
a megvilágosodás
pillanataiban
ne írj le semmit
a titkok sugallataiból.*

(2000)